

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 61/04-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. M., bytom B., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky postupom Slovenskej pošty, š. p., so sídlom v Banskej Bystrici a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. januára 2004 doručená sťažnosť Ing. V. M., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci porušenia jej základného práva na listové tajomstvo podľa čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Slovenskej pošty, š. p., so sídlom v Banskej Bystrici (ďalej len „pošta“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa sťažuje na postup pošty v súvislosti s porušením jej listového tajomstva, ku ktorému došlo opakovaným otvorením listovej zásielky, a to zásielok doručených 10. novembra 2003 a 20. októbra 2003. Ďalej zo sťažnosti vyplýva, že 6. októbra 2003 poslala doporučené list na označenú adresu do cudziny, „ktorý pravdepodobne tiež nebol adresátovi doručený“. Dňa 25. novembra 2003 uplatnila reklamáciu a došlo jej „oznámenie, že cudzia poštová správa neodpovedala na reklamačný list“. Na tomto základe sťažovateľka vyvodila záver, že postupom pošty bolo porušené jej právo garantované v čl. 22 ústavy a žiadala vysloviť, že „Slovenská pošta, š. p., so sídlom v Banskej Bystrici, porušila základné ľudské práva a slobody Ing. V. M. - čl. 22 Ústavy SR“. Súčasne žiadala uložiť pošte nahradiť trovy konania.

II.

Podľa čl. 22 ods. 1 ústavy listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...) Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie (...).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd, môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z vyššie citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02).

V danej veci sťažovateľkou označený porušovateľ jej základného práva „Slovenská pošta, š. p.“, je právnickou osobou. V predmetnej veci ústavný súd v rámci jej predbežného prerokovania dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby sa v odôvodnení tohto rozhodnutia

zaoberal takými aspektami podania, ako je pasívna legitimácia štátneho podniku pošty v konaní pred ústavným súdom.

Podľa § 7 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Ústavný súd konštatuje, že doručovanie poštových zásielok má charakter občianskoprávneho vzťahu a že sťažovateľka neuviedla žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné usúdiť, že nemá k dispozícii dostupný a účinný právny prostriedok nápravy v konaní pred všeobecnými súdmi vo veci, ktorá tvorí predmet jej sťažnosti na ústavnom súde.

Z týchto dôvodov predmetná sťažnosť bola podaná predčasne, čo je okolnosť, ktorá vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúcej z čl. 127 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených základných práv.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, že sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2004